

TONA GADEA

HÈRCULES, CF, MÉS DE MIL MILIONS DE DEUTES

El colós en flames

A pesar d'aquest nom mitològic i potent, l'Hèrcules CF d'Alacant passa la major crisi de la seua història, que amenaça fins i tot la seua desaparició. Un deute salvatge, un embargament municipal i una gestió deplorable semblen insuperables.

Ismael L. Belda

«Una situació pitjor, no l'ha coneguda mai el club», deia recentment un informador esportiu. En les últimes setmanes l'aigua ha estat un tresor cobejat i escàs del qual ni els jugadors ni la gespa han pogut disfrutar. Davant el llarg deute acumulat —més de quatre milions de pessetes en rebuts, segons l'actual president Emilio Orgilés, i dos anys de factures, segons fonts pròximes a la directiva herculana— Aigües Municipalitzades d'Alacant li va retirar el subministrament. Els depòsits del camp a penes tenien aigua per a unes quantes dutxes i després dels

Estadi de l'Hèrcules CF, un club en la bancarrota.

TONA GADEA

entrenaments, la plantilla ha hagut de fer diàriament una excursió camps a través, tovallola i sabó en mà, fins els lavabos i les tines de la Ciutat Esportiva i el Pavelló Municipal d'Esports.

Les rentadores per a la roba bruta dels entrenaments no han pogut, per la mateixa raó, activar-se. I l'herba del terreny de joc ja suporta dies i dies sense una gota de reg. Orgilés continuava embolicat en la tasca espinosa d'acon-

seguir un acord per terminis amb la proveïdora de l'aigua. Tan sols la connexió de l'aigua ja costava un milió de pessetes. Un milió amb què no compta el club, tan greu és la seua situació.

Per a augmentar els problemes, arribava fa uns dies a Velázquez, 18, seu de l'equip, una ordre d'embargament contra el club i el seu estadi enviada per l'ajuntament de la ciutat. Un nou deute exigia el seu pagament: quasi set milions

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>ALTA SIERRA</p> <p>William Riley Burnett Seleccions de la Cua de Palla, 80. 192 pàgines.</p> <p>Una de les millors obres de W. R. Burnett, portada al cinema per Raoul Walsh i interpretada per Humphrey Bogart.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>COBRA VERDE</p> <p>Werner Herzog Col·lecció El Mirall i el Temps, 112 pàgs.</p> <p>Klaus Kinski és Cobra verde, el senyor dels esclaus, l'home que va comandar un exercit d'amazones.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>EL CAVALLER DE LA CARRETA</p> <p>Chrétien de Troyes Col·lecció A la lluna de València, 5.</p> <p>Amor, aventures, torneigs, revenges i, és clar, els llegendaris Cavallers de la Taula Redona. Chrétien, ara, en la nostra llengua.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>LA MEVA FAMÍLIA I ALTRES ANIMALS</p> <p>Gerald Durrell Col·lecció Narrativa/Empúries.</p> <p>Una obra mestra d'humor, alegria i poesia, un llibre de liciós, que irradia felicitat.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>LA FUITA D'EN QUIM PORTOLÀ</p> <p>Vicent Franch Gregal Juvenil, 27.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>LES ALES ROGES</p> <p>Miquel Rayó i Ferrer Col·lecció Els Grumets de la Galera. Premi Josep-M. Folch i Torres 1987. Presentació: Xavier Pastor, president de Greenpeace, Espanya. Il·lustracions d'Ismael Balanyà.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>PRODUCCIONS ANSIETAT (1970-1988)</p> <p>Salvador Jàfer Col·lecció Poesia, 52.</p> <p>L'obra completa d'un poeta de la generació dels 70 introdueix la nova etapa d'aquesta col·lecció.</p>	<p> curial</p> <p>ELS MARGES 38</p> <p>Revista de llengua i literatura</p> <p>Dirigida per Joaquim Molas</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>LLIBRES PROFÈTICS DE LAMBETH, 1</p> <p>William Blake Els llibres de l'Òssa menor, 147. Trad. i pròleg de Miquel Desclot, 96 pàgs. 900 ptes.</p>	<p> Edicions del bullent</p> <p>LA GOLA DEL LLOP</p> <p>Josep Ll. Seguí Ferran Torrent 4a. edició Col·lecció 13/19</p>

no pagats al municipi procedents de l'impost de radicació, més recàrrecs i costos. Tota una punyalada per l'espatlla per a Orgilés i la seua junta blanc-i-blava que passaran a la bibliografia esportiva com la directiva que assumí el rosari de deutes i desastres dels altres i, a més, l'augmentaren. Però una decisió molt escrupolosa i sensible de part del consistori municipal, ja que remata una situació econòmica asfixiant.

I el deute actual és el més salvatge de tota la seua història. Quasi mil cent milions de pessetes. Una xifra altíssima que s'ha doblat en tan sols cinc anys, i desorbitant si es compara —futbolísticament i demogràficament— amb el forat negre que ha arrossegat el València, CF —uns dos mil milions— o amb el conjunt de deutes computats pel conjunt de clubs de l'estat, 19.000 milions de pessetes. «És un autèntic desastre, una crisi quasi irreversible si no fem res entre els herculans, alacantins i ajuntament —diu un dels penúltims directius—. Els bancs ja no es refien de l'Hèrcules, tan sols d'avalistes. I depèn de qui siga. Per no pagar els deutes —adverteix aquest expert herculà— l'equip podria baixar a tercera, fins i tot dissoldre's, com li va passar a l'Almeria. És el càstig de la federació. Si no es paga, a baix o al carrer».

Una solució d'or baralla l'executiva del futbol alacantí. Quedar-se amb els deutes, però vendre l'estadi a la corporació municipal en un Pla de Viabilitat que, fins ara, continua en via morta. Ni el PSOE ni la variada oposició municipal consideren interessant el pla per donar-li suport. Félix Romero, portaveu del CDS, sintetitzava un punt de vista comú a IU, AP i el seu grup: «Els ciutadans no tenen cap raó per fer-se càrrec dels errors de gestió d'una empresa privada». Antoni Sánchez, regidor socialista d'Esports, alçava butllofes amb les seues declaracions: «Personalment crec que els alacantins ja no continuen identificats amb l'Hèrcules». Quasi una heretgia que retratava mil·limètricament la caiguda del fervor popular per un club que aquesta temporada s'ha enfonsat fins la Segona B.

Els mals no tenen límit. En el marasme de la crisi s'apunten canvis, es recorda amb nostàlgia l'ex-president Rico Pérez i es descobreix que en l'últim partit, un partit a vida o mort amb el Burgos, un bon nombre de jugadors de l'Hèrcules van saltar a la gespa d'El Plantío carregats d'amfetamines. Però amb la mala sort que, lluny d'enfortir-se i volar lleugers pel camp, animats, a més, per vint mil duros de

JOSE RICO PÉREZ, AMB LA SOGA AL COLL

Història d'un empresari socialista

Per una pòlissa no satisfeta de nou milions i mig de pessetes, José Rico Pérez ha vist com totes les seues propietats eixiran a pública subhasta el pròxim 7 de juliol. Qui és un dels principals constructors del país travessa un moment difícil.

I. L. B.

Una tumultuosa assemblea del PSOE va negar el carnet a aquest empresari amb cor socialdemòcrata i cervell de constructor insaciable quan en els primers vuitanta el poder ja estava en mans de González-Guerra. De res no va servir per donar-se d'alta a qui ja era president de l'Hèrcules, CF, que dos supersocialistes locals li avalaren la seua incorporació, el ja alcalde d'Alacant, José Luis Lassaleta, i el futur ocupant de la Diputació, Antonio Fernández Valenzuela. Els homes d'Àngel Franco, la UGT en el PSOE, i molts sindicalistes, inclosos alguns en la seua empresa, no van veure massa ortodox barrejar el capital amb el treball. Ni encara que aquest capital arribara amb currículum de jove socialista durant la guerra i presoner republicà de Franco en vèncer els seus militars. Era igual. Dues vegades va deixar el seu estadi amb capacitat per a 50.000 persones perquè, en particular privilegi, l'omplira en campanya electoral Felipe Gonzalez.

Nascut a la Daya Nueva, al sud del sud valencià, sempre va ser un paleta. Durant molts anys va instal·lar línies elèctriques per a HE, i fa unes tres dècades se'l veia de contractista d'obres a Cofrents, preparant les instal·lacions del que després seria una central nuclear.

Home legal i poc conflictiu, tant per a dirigents de la construcció de CCOO com d'UGT, assumí la presidència de l'Hèrcules quan l'equip alacantí ja s'acostava a la tercera divisió. Amb ell, Menotti i Maradona, que tenien dret d'elecció, van optar pel camp de l'Hèrcules per portar a Argentina en els mundials. El nom de l'estadi Rico Pérez va brillar en milions de cases del món per les 625 línies que enviaven els satèl·lits espacials de TV. Els socis havien decidit en assemblea posar-li els cognoms al camp. Però, asseguren els que coneixen l'Hèrcules, que aquí va

començar la crisi. Que l'origen del deute fou subsegüent al fracàs comercial dels Mundials.

Ara molts l'enyoren i quan els seus diners comencen a rellançar-se, en el segon boom de la construcció, gràcies a la Societat Anònima Rico Pérez, a la promotora Proalco, a l'hotel Castilla, negocis que porta el fill, l'enginyer Andrés Rico, i els nombrosos bungalows que construeix amb un grup de promocions suïsses a Torrevella, a aquest antic president herculà li plouen també les demandes judicials.

Per una pòlissa de nou milions i mig de pessetes subscripta al final de temporada 81-82, per permetre el pagament d'alguns jugadors, i avalada per ell i altres directius del club, ara li ve una reclamació molt personal des del Banc de Crèdit i Estalvi de València que, sumant costos i interessos, se situa en els dotze milions i mig de pessetes. Una xifra per a molts ridícula que, malgrat ser un deute comú dels successius directius de l'Hèrcules, l'ha col·locat amb la soga al coll. Totes, totes les seues propietats eixiran, si no passa res, a subhasta pública el pròxim dia 7 de juliol per ordre del magistrat-jutge de Primera Instància d'Alacant, José Manuel Garcia Villalba. El banc, pel que sembla, va directament a per ell, «perquè els altres dos avalistes deuen ser clients», declarava don José.

El seu pis, els locals on es troba la constructora-promotora, altres finques, locals i apartaments eixiran a subhasta. També el madrilenyíssim hotel Castilla de la platja de Sant Joan, un local que va alçar en l'època daurada del turisme pioner mitjançant els baixos crèdits que per a l'especulació atorgava Pedro Zaragoza, en aquell moment subsecretari de Turisme amb Manuel Fraga i alcalde franquista de Benidorm. Un hotel pel qual es licitarà des de 291 milions de pessetes i que l'empresari socialista avalua en més de cinc-cents milions de pessetes. La meitat de l'actual deute del club. □

L'Hotel Castilla, tret a subhasta.

prima, les pastilles dispararen l'esgotament i la depressió, i l'equip, literalment baldat, no va poder evitar el descens.

Benito Joanet deixa la tovallola d'entrenador a Pep Martínez i se'n va a Tenerife. Una família valenciana arriba per ajudar el club i la plantilla, invocats per Orgilés. Pep Martínez Palomar, ex-jugador del València, del Mestalla i durant deu anys del poderós Sabadell, equip que també va entrenar a l'igual que l'Alcoyano, el Levante i l'Alzira, ve per totes. «El meu objectiu —assenyalava— és l'ascens a Segona A». Per tornar a començar. Altres veïns de la comarca de l'Horta l'acompanyen. Emilio Zamora, secretari de la Federació Valenciana, que es farà càrrec de la secretaria general adjunta al president herculà, és un. Altres són Bernardino Pérez, Pasieguito, que assessorarà tècnicament l'esquadra local, i Josep Lluís Albiol Balaguer. Tècnica i joc han superat una altra vegada reaccionàries fòbies antivalencianes.

L'edició d'una *Història de l'Hèrcules* en butlletes i estampetes, idea promoguda per la directiva i que podria suposar en els càlculs un depòsit mensual de sis milions de pessetes, es considera excessivament pobre i artesanal en mitjans municipals. La venda de cromos en quioscos, tavernes i restaurants no trobarà la vareta màgica del canvi de rumb. Comprar l'estadi, com s'ha fet a Benidorm, sembla la cosa més raonable. El contrari només seran corones i flors per al club. □